



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **K. D.**  
bytem X

proti  
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**  
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2022, č. j. X, ve věci přestupku**

**takto:**

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2022, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

**Odůvodnění:**

1. V projednávaném případě byly **sporné otázky**, jestli nezákonnost napadeného rozhodnutí zapříčinily vady spočívající v tom, že správní orgány vůbec neodůvodnily právní závěr o úmyslném spáchání přestupku, že žalovaný změnil skutkovou větu bez úpravy trestu a bez vyznění žalobce a že porušil zásadu zákazu změny k horšímu v odvolacím řízení.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí Městského úřadu Jeseník (dále jen „městský úřad“) ze dne 30. 3. 2022, č. j. X. Městský úřad tímto rozhodnutím uznal žalobce vinným z úmyslného spáchání přestupku podle § 125c odst. 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), a uložil mu pokutu ve výši 2 600 Kč a náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako držitel řidičského průkazu neodevzdal svůj řidičský průkaz č. EO 878361 do pěti pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění, tj. do 4. 2. 2022, ačkoliv mu bylo rozhodnutím městského úřadu ze dne 14. 2. 2022, č. j. X, které nabylo právní moci dne 28. 1. 2022, odňato řidičské oprávnění, protože žalobce zcela pozbyl zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel. Neodevzdáním řidičského průkazu žalobce porušil § 113 odst. 1 ZSP.
4. Žalovaný změnil výrok rozhodnutí městského úřadu tak, že opravil nabytí právní moci rozhodnutí městského úřadu o odnětí řidičského oprávnění a datum, kdy měl žalobce vrátit řidičský průkaz a dále doplnil číslo řidičského průkazu. Žalovaný v novém výroku uvedl 28. 1. 2022 jako den nabytí právní moci rozhodnutí městského úřadu ze dne 14. 2. 2022, č. j. X (oproti 21. 1. 2022, jak uvedl městský úřad v rozhodnutí v prvním stupni správního řízení) a den, kdy žalobci uplynula lhůta k odevzdání řidičského průkazu, 4. 2. 2022 (namísto 31. 1. 2022, jak uvedl ve svém výroku městský úřad).
5. **Žalobce v žalobě** namítal, že žalovaný změnou výroku rozhodnutí zkrátil dobu, po kterou se měl žalobce protiprávního jednání dopouštět. Tím porušil zásadu zákazu *reformationis in peius*, protože nedošlo k úpravě výše správního trestu. Absolutní výše správního trestu byla zachována, avšak postihovala kratší dobu protiprávního jednání a jeho relativní výše (vůči každému dni trvání jednání) byla vyšší. Stejný případ posuzoval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku č. j. 5 As 102/2015-36, kde napadené rozhodnutí shledal jako nezákonné z důvodu porušení zákazu změny k horšímu v odvolacím řízení.
6. Žalobce dále namítal, že žalovaný nevyrozuměl žalobce o změně výroku a neposkytl mu možnost na tuto změnu jakkoliv reagovat a vyjádřit se. To je vada řízení, jak vyslovil NSS v rozsudku č. j. 1 Afs 58/2009-541, č. j. 2 Afs 91/2009-149 nebo č. j. 1 As 26/2019-26. Podle judikatury změnit předmět řízení nelze. Lze ho však zpřesnit či zúžit. Právní kvalifikaci lze změnit bez omezení. V obou případech je třeba, aby obviněný byl s touto změnou seznámen a měl možnost se k ní vyjádřit. Pokud by žalobce prostor pro vyjádření dostal, mohl by zpochybňovat nově uváděný údaj o právní moci rozhodnutí, to, zda kratší trvání jednání neodůvodňuje uložení nižší pokuty či zda vůbec naplňuje materiální znak přestupku, zda se přestupku mohl dopouštět v den pracovního klidu (5. 2. 2022), když byl úřad zavřený. Žalobce také mohl odporovat číslo řidičského průkazu například poukazem na jeho ztrátu či další skutečnosti. Přitom jde o otázky, které spadají do správní diskrece a nelze je nahrazovat rozhodováním soudu (srov. například rozsudky NSS č. j. 2 As 23/2019-34 nebo č. j. 1 Afs 1/2012-36).
7. Vadou bylo, že žalovaný nesprávně usoudil o zavinění. Žalobce namítal, že správní orgány neposoudily volní složku zavinění a neuvedly k ní vůbec nic, přestože žalobce tuto námitku uvedl v odvolání. Nezákonnost takového postupu potvrdil NSS v rozsudku č. j. 10 As 291/2021-53. V této části je rozhodnutí rovněž nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Úmyslné zavinění, respektive jeho volní složka, nebylo prokázáno. Reálné bylo vysvětlení žalobce, že jednoduše zapomněl řidičský průkaz odevzdat. Ve správním řízení bylo prokázáno lékařskými zprávami, že žalobce je postižen Wilsonovou nemocí, která má vliv i na paměť.
8. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** zdůraznil, že uvedl v nezměněném výroku rozhodnutí správně datum nabytí právní moci a datum povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Chybné označení právní moci nemá vliv na spáchání přestupku. Změnou výroku nedošlo k pochybám o totožnosti skutku. Změna výroku nepředstavovala natolik zásadní vadu,

protože se nemohla právního postavení žalobce nijak dotknout. Není pravdou, že by žalobce nevěděl, z čeho je viněn a že se nemohl účinně hájit. To vyplývá ze správního řízení. Změna výroku provedená žalovaným byla pro žalobce fakticky výhodnější. Pokuta byla uložena na samé spodní hranici z rozmezí od 2 500 Kč do 5 000 Kč. Zákon nestanoví žádné pravidlo, podle kterého by se sazba pokuty měla odvíjet od doby trvání protiprávního stavu, i když lze obecně připustit, že doba trvání protiprávního stavu může mít vliv na konečnou výši uložené pokuty.

9. V daném případě městský úřad přihlédl k tomu, že žalobce je invalidní důchodce a uložil pokutu v nejnižší možné výši. Městský úřad neshledal žádné mimořádné okolnosti, které by odůvodňovaly jiné postupy, jako například mimořádné snížení výměry pokuty podle § 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „ZOP“) anebo upuštění od pokuty. Žalobce takové návrhy v řízení u městského úřadu neuplatnil, pouze předložil lékařskou zprávu a zdravotní posudek. Z doložených listin nebyla zřejmá výše invalidního důchodu žalobce. Žalovaný nemohl posoudit návrh na snížení nákladů řízení, institut mimořádného snížení pokuty nebo upuštění od potrestání, protože žalobce žalovanému nic nedoložil. Žalobce se mohl po nabytí právní moci napadeného rozhodnutí obrátit na finanční odbor městského úřadu a dohodnout na úhradě pokuty a nákladů řízení ve splátkách dle svých finančních možností. Výše pokuty a nákladů správního řízení nebyla likvidační. Pokuta byla adekvátní s ohledem na poměry žalobce a okolnosti případu. Časový posun čtyři dny ve stanovené povinnosti odevzdat řidičský průkaz a sedm dnů u stanovení nabytí právní moci se nemohl odrazit na výši pokuty.
10. U posuzovaného přestupku postačuje zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Žalobce si rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění převzal osobně 12. 1. 2022, tedy prokazatelně věděl, že neodevzdáním řidičského průkazu se dopouští přestupku a byl s tím srozuměn. Žalobce se dostavil k ústnímu jednání u městského úřadu a neuvedl žádné z tvrzení zmocněnce v podaném odvolání, že by zapomněl řidičský průkaz odevzdat nebo že se nemohl dostavit z důvodu ztráty řidičského oprávnění. Ze spisu ani nevyplývá, že by městský úřad kontaktoval, protože se ze zdravotních důvodů sám nemůže dostavit k odevzdání řidičského průkazu. Žalobci nic nebránilo, aby ho poslal poštou nebo prostřednictvím jiné osoby.
11. **Žalobce v replice** namítl, že se žalovaný nevyjádřil k rozsudku NSS, na který žalobce v žalobě odkázal. Zmíněný rozsudek NSS nebyl překonán. Pokuta mohla být uložena ještě nižší. Princip zákazu změny rozhodnutí v neprospěch účastníka řízení nelze porušovat. Advokát žalobce v žalobě poukázal na rozsudky NSS, které na věc dopadají a jsou více relevantní. Žalovanému nic nebránilo v tom, aby žalobce o změně výroků informoval před vydáním rozhodnutí. Argumentace žalovaného k zavinění nevyvrací žalobcovy námitky a neprokazuje, že by žalobce tak chtěl jednat. Nebylo vyvráceno, že by pouze opomenul řidičský průkaz odevzdat. Paměť žalobci neslouží. Městský úřad se žalobce na nic neptal. Žalobce je navíc osobou se zhoršenou možností komunikace i přemýšlení. Proto není namístě vytýkat mu, že něco neřekl, když se ho nikdo ani nezeptal, za situace, kdy připouští problémy s vyjadřováním. To vytýkal v podaném odvolání zmocněnec žalobce. Žalobce si zmocněnce našel až po vydání prvostupňového rozhodnutí. Žalobce právním věcem nerozumí a na to, proč průkaz neodevzdal, se ho nikdo neptal. Volní složka úmyslu u žalobce nebyla prokázána a nebyla v rozhodnutí odůvodněna. Nebylo odůvodněno, že by žalobce chtěl průkaz neodevzdát, jak k tomu správní orgány dospěly. To, že žalobce případně věděl, neznamená, že chtěl. Prosté zapomenutí se přímo nabízí.

12. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
13. **Soud zjistil z rozhodnutí městského úřadu ze dne 7. 1. 2022**, že jím městský úřad žalobci odňal řidičské oprávnění, protože žalobce zcela pozbyl zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel. Tato skutečnost vyplynula ze znaleckého posudku v trestním řízení a oznámení Policie České republiky.
14. **Městský úřad v rozhodnutí o přestupku** ze dne 30. 3. 2022 k zavinění citoval z vyjádření žalobce u ústního jednání, že když mu přišel ten první dopis, tak z něho vyčetl, že musí doložit lékařskou zprávu, kde bude napsáno, že může řídit. Proto se objednal ke svému obvodnímu lékaři a ten ho objednal za 14 dnů, dřív neměl čas. Žalobce si zajel ještě na úřad, neví přesně jestli před nebo po lékaři a na úřadě se domluvil s paní I. (pravděpodobně to byla ona) na tom, že si sežene ty posudky od lékařů a že nemusí brát zřetel na tu dobu, co měl určenou k tomu, aby sehnal ten posudek a dodal ho. Ona mu řekla, že má nejdřív vyřídit lékaře a pak má donést potvrzení, že mu počkají. U obvodního lékaře mu řekli, že mu to napíší, ale že potřebují ještě posudek od specialisty z Prahy. Proto žalobce svému praktickému lékaři řekl, že potřebuje víc času, protože objednáci lhůty do Prahy jsou delší. Praktický lékař žalobci napsal potvrzení, že může řídit tři měsíce. Toto potvrzení žalobce doložil městskému úřadu. Městský úřad pouze konstatoval, že „provedené dokazování prokázalo, že přestupek obviněného byl spáchán úmyslným jednáním. Obviněný věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případy, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn“. Žalobce si výše uvedené rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění převzal osobně dne 12. 1. 2022. Žalobce věděl, že neodevzdáním řidičského průkazu se dopouští přestupku a s tímto byl srozuměn. Městský úřad po vyhodnocení shromážděných důkazů prokazujících skutkový stav v projednávané věci dospěl k závěru, že obviněnému byla jeho vina spolehlivě prokázána.
15. Co se týče zavinění, městský úřad jednání obviněného považuje za úmyslné jednání, které je závažnější než nedbalostní jednání, neboť na základě výše uvedeného rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění, které osobně převzal dne 12. 1. 2022, neodevzdal svůj řidičský průkaz, ačkoliv byl s touto povinností plně srozuměn. Povinnost žalobci ukládal zákon o silničním provozu. Pohnutkou žalobce se městský úřad nezabýval, neboť mu nebyla známa. Městský úřad dále přihlédl k osobě žalobce. Jedná se o invalidního důchodce se sníženou komunikační schopností. Městský úřad doplnil, že nebyla postavena najisto objektivně doba ani obsah předmětné komunikace s paní I. Jedná se o jednostranné tvrzení žalobce, které není ničím podloženo.
16. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** popsal důvody opravy data nabytí právní moci rozhodnutí o povinnosti odevzdat řidičský průkaz a z toho vyplývající počátek lhůty k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce byl v rozhodnutí městského úřadu ze dne 7. 1. 2022 výslovně a prokazatelně poučen o povinnosti odevzdat řidičský průkaz do pěti pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalovaný provedl změnu popisu skutku, aby byl v souladu se zjištěným skutkovým stavem a lépe srozumitelný. Změna výroku nebyla provedena v neprospěch žalobce. Chybné označení právní moci na rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění nemá na spáchání současného přestupku žádný vliv. K námitce zmocněnce žalobce, že nebylo vyhodnoceno správně zavinění se závěrem o úmyslném jednání, protože žalobce trpí Wilsonovou nemocí, což žalobce doložil, žalovaný

konstatoval, že se ztotožňuje se závěry městského úřadu o úmyslném zavinění. Žalobce si rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění převzal osobně 12. 1. 2022 a prokazatelně věděl, že neodevzdáním řidičského průkazu se dopouští přestupku a byl s tím srozuměn. Žalobce se dostavil k ústnímu jednání u městského úřadu a neuvedl žádné z tvrzení zmocněnce v podaném odvolání, že by zapomněl řidičský průkaz odevzdat nebo že se nemohl dostavit z důvodu ztráty řidičského oprávnění. Ze spisu nevyplývá, že by žalobce kontaktoval městský úřad s tím, že ze zdravotních důvodů nemůže odevzdat řidičský průkaz nebo se dostavit na úřad. Žalobce mohl zaslat řidičský průkaz poštou nebo prostřednictvím jiné osoby.

17. Žalovaný odůvodnil zamítnutí návrhu na mimořádné snížení pokuty, upuštění od potrestání a upuštění od povinnosti k náhradě nákladů řízení či jejich redukci. Zmocněnec žalobce namítl, že žalobce je invalidní důchodce se silným postižením, je jen stěží soběstačný a je závislý na dávkách sociální podpory. Žalovaný obsáhle citoval k institutu mimořádného snížení výměry pokuty z komentáře k „Zákonu o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“ autorů Jemelky, Vetešníka, 1. vydání, 2017, str. 398-404 a z komentáře k § 79 odst. 5 správního řádu autorů Jemelky, Pondělíčkové a Bohadla, 6. vydání, Praha, C. H. Beck, 2019, str. 504-516 a zdůraznil, že zákon neupravuje snížení paušální částky náhrady nákladů správního řízení. Žalovaný neshledal splnění podmínek pro vyhovění návrhům žalobce a poznamenal, že z doložených listin není jasná výše důchodu žalobce. Žalobce může požádat o uhrazení pokuty a nákladů správního řízení ve splátkách.
18. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
19. Soud přisvědčil žalobní námitce, že žalovaný porušil zásadu zákazu změny k horšímu.
20. Správní soudy se touto právní otázkou a současně obdobnými případy, kdy žalovaný zkrátil trvání přestupku již zabývaly, a to např. NSS v rozsudku č. j. 5 As 102/2015-36 a Krajský soud v Ostravě v rozsudku č. j. 19 A 11/2014-36.
21. Podle § 98 odst. 2 ZOP „odvolací správní orgán **nemůže změnit** výrok napadeného rozhodnutí o správním trestu nebo výrok o náhradě škody anebo výrok o vydání bezdůvodného obohacení **v neprospěch** obviněného.“
22. Smyslem zásady zákazu změny k horšímu je umožnit obviněnému spravedlivý proces a obhajobu a podat opravný prostředek proti rozhodnutí, aniž by tím obviněný jednal ve svůj neprospěch, zhoršil si tím trest, i když skutkový stav byl stále stejný, nedošlo by k doplnění dokazování a zjištění jiného skutkového stavu.
23. Zákaz změny k horšímu odůvodňuje nutnost garantovat možnost obviněného napadnout rozhodnutí v co nejširším rozsahu bez obav z rizika, že si situaci zhorší (srov. např. Šámal, P. a kolektiv, Trestní řád, komentář, 7. vydání, 2013, C. H. Beck str. 1808 a 3097). Zákaz *reformationis in peius* nutno důsledně chápat jako garanci svobody odvolacího práva. Proto je třeba jej pojímat co možná nejširěji, „jinak by se právo na podání opravného prostředku stalo do značné míry formálním, když sice určité osoby by měly právo podávat opravné prostředky, ale z obav (...) že toto právo by se mohlo obrátit proti nim, by ho raději nevykonávaly“ (srov. Šámal, P., K úpravě trestního procesu, in Vývoj práva v Československu v letech 1945-1989, Praha, Karolinum, 2004, str. 328).
24. V posuzované věci šlo o přestupek trvající a žalobce ho začal páchat dne 4. 2. 2022, tj. poté, co mu uplynula lhůta k vrácení řidičského průkazu, který osvědčoval jeho řidičské oprávnění pouze po dobu jeho trvání. Žalobce neodevzdáním řidičského průkazu, který byl

neplatný, udržoval protiprávní stav a přestupek páchal až do 21. 2. 2022, kdy městský úřad oznámil žalobci příkaz, kterým uznal žalobcem vinným se shora citovaného přestupku (neodevzdání řidičského průkazu). Tímto obdobím bylo vymezeno protiprávní jednání žalobce. Za neodevzdání řidičského průkazu v následném období, tj. v období od 21. 2. 2022 mohl být žalobce trestán také, a to v nově zahájeném řízení.

25. Městský úřad v posuzovaném případě pochybil, když ve svém rozhodnutí nepřípustně rozšířil předmět řízení tak, že prodloužil dobu trvání nesplnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz ode dne 21. 1. 2022 do 31. 1. 2022. Městský úřad nejenže chybně vypočítal právní moc rozhodnutí ze dne 7. 1. 2022 o odnětí řidičského oprávnění, ale i konec lhůty, ve které měl žalobce řidičský průkaz odevzdat. Městský úřad dobu trvání přestupku spočítal v délce deseti dnů, oproti rozhodnutí žalovaného, který vypočítal trvání přestupku v délce čtyř dnů.
26. Žalovaný uvedl do svého výroku správně datum nabytí právní moci rozhodnutí Městského úřadu Jeseník ze dne 14. 2. 2022 č. j. X a okamžik, kdy nejpozději měl žalobce odevzdat řidičský průkaz. Žalovaný tímto novým vymezením dobu trvání přestupku zkrátil a tím situaci žalobce zhoršil, i když nedošlo ke změně ve vymezení předmětu řízení a totožnost skutku byla zachována. Žalovaný přitom uloženou pokutu ponechal ve stejné výši, beze změny. Městský úřad pokutu neuložil v nejnížší možné výši 2 500 Kč, ale ve výši 2 600 Kč. Žalovaný tak ve svém rozhodnutí postupoval v rozporu se zásadou zákazu změny sankce v neprospěch obviněného uvedenou v § 98 odst. 2 ZOP.
27. Ke zhoršení situace žalobce došlo výlučně k jeho odvolání, čemuž brání § 98 odst. 2 ZOP. Je zjevné, že nebýt podaného odvolání, byla by situace žalobce výhodnější v tom smyslu, že stejná sankce by postihovala delší období trvání přestupku, za které by v budoucnu s ohledem na zásadu *ne bis in idem* nemohl být žalobce postižen. Zkrácení postihovaného období nastalo sice jen o šest dnů, ale došlo k porušení principu (zásady, právního pravidla) vtěleného do § 98 odst. 2 ZOP.
28. Žalobce (ani nikdo jiný) totiž ve chvíli, kdy obdržel napadené rozhodnutí, nevěděl, jestli ho městský úřad bude trestat za další období páchání trvajících přestupku, tj. po doručení příkazu. Proto je relevantní argumentace žalobce, že uložená pokuta za jiné období, jak ho zkrátil žalovaný, mohla být uložena v jiné výši.
29. Pokud by žalovaný snížil pokutu na minimální hranici, popsany spor by nevznikl, resp. by žalobce neměl co relevantního namítat k otázce změny k horšímu. Nižší pokutu by v takové situaci nemohly správní orgány uložit.
30. Na věc nedopadá § 90 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podle kterého „odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem.“
31. ZOP má pro změnu rozhodnutí v neprospěch odvolatele své speciální ustanovení, které má před obecným § 90 odst. 3 správního řádu přednost. Jinými slovy, přednost zásady legality a veřejného pořádku se na oblast řízení o přestupcích nepoužijí, neboť ZOP je speciálním zákonem ke správnímu řádu (§ 1 odst. 2 správního řádu).
32. Vzhledem k procesní situaci se soud nezabýval dalšími žalobními námitkami.
33. Soud závěrem konstatuje, že žalovaný nesprávně posoudil zákaz změny k horšímu v odvolacím řízení, a proto soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, tj. § 98 odst. 2 ZOP, protože mělo za

následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.

34. V řízení o žalobě byl žalobce zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem od podání žaloby do dne 5. 1. 2023, kdy žalobce doručil soudu vypovězení plné moci. Ze spisu soud zjistil, že advokát učinil ve věci dva úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a podání žaloby, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za provedené účelné úkony právní služby náleží advokátovi mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát žalobce byl v rozhodném období plátcem daně z přidané hodnoty, náleží k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá sazbě daně 21 % a která činí 1 428 Kč. Soud přiznal úspěšnému žalobci dále náhradu zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč. Celkem je žalovaný povinen zaplatit žalobci k jeho rukám náklady řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

#### Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. ledna 2024

Martina Radkova v. r.  
samosoudkyně